

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

ILEUS, VEROORZAAKT DOOR EEN GEDROOGD STUKJE APPEL.

Het door collega H. J. POSTEL (*Ned. Tijdschrift v. Geneesk.* II No. 17, 1939-bladz. 1959) medegedeelde geval geeft mij aanleiding een dergelijke waarneming te vermelden. Ruim een jaar geleden kreeg ik een 49-jarige vrouw in behandeling, die plotseling hevige coliepijnen had gekregen. Van de anamnese kon ik alleen te weten komen, dat 12 jaar geleden de baarmoeder was verwijderd en dat toen bij het einde van de operatie aether in den buik was gegoten. Bespiegelingen over de diagnose zal ik achterwege laten, deze werd bovendien door den zeer vetrijken buikwand zeer bemoeilijkt. Den volgenden dag werd tot operatie besloten. De buik bevatte vrij veel helder vocht. Zooals ik verwacht had, waren er vergroeiingen doch, hoewel deze zeer uitgebreid waren, de dunne darm was hierin niet betrokken. In dezen darm voelde ik, ongeveer 40 cM. van het coecum verwijderd, een vast voorwerp, dat een volledige afsluiting had veroorzaakt. Het beeld hiervan behoeft geen nadere beschrijving. Het voorwerp werd, naar den vorm, gehouden voor het vierde part van een appel. Het was niet noodig, zooals in het door collega POSTEL waargenomen geval is geschied, den darm te openen, daar de belemmerende inhoud zonder moeite door het niet-uitgezette deel naar het coecum kon worden geschoven.

Het herstel na de operatie, waarbij tevens een aantal vergroeiingen werden losgemaakt, was ongestoord. Op de vraag wat zij gedurende de laatste dagen vóór de operatie had gegeten, deelde de vrouw mede, dat zij de pijnen had gekregen spoedig nadat zij een stuk gedroogden appel had ingeslikt. Zij had onverwacht bezoek gekregen en, hoewel zij toen wel getracht had deze taaie lekkernij nog snel fijn te kauwen, was haar dit niet gelukt. Zij had bovendien deze onbezonnen oplossing moeten kiezen, daar het zure vocht zich slecht verdroeg met haar carieuse gebit.

Ongetwijfeld zullen verscheiden collegae gevallen als het bovenstaande hebben waargenomen; het is dan ook juist mijn bedoeling met mijn mededeeling den nadruk te leggen op de gevaren, die grootere stukken onrijp of gedroogd fruit door de toenemende zwelling in het darmkanaal kunnen opleveren. In de literatuur is hierop herhaaldelijk gewezen. Bij het doorbladeren van het register van dit *Tijdschrift* bleek het mij, dat hierin gevallen van ileus waren beschreven, die veroorzaakt waren door kokosnoot, een sinaasappelschil en de schil van een banaan. Ik zelf herinner mij nog een patiënt, die een groote hoeveelheid rauwe wortels had verorberd, welke als een vaste onbeweeglijke massa in den darm werd teruggevonden.

Haarlem, 8 Mei 1939.

H. VEEN, *chirurg.*

DE BOND VAN GENEESHEEREN IN NED. INDIË.

Naar aanleiding van het door collega PERSENAIRE gegeven oordeel over punt III van de Algemeene Vergadering, namelijk het voorstel tot samenwerking van de Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst met den Bond van Geneesheeren in Nederlandsch-Indië, moet ik opmerken, dat dit weinig vleiende oordeel berust op een onjuiste kennis van de *tegenwoordige* medische verhoudingen in Ned. Oost-Indië. Het is immers vele jaren geleden, dat collega PERSENAIRE zelf nog in Indië was. Sindsdien is echter veel veranderd.

De Bond, die ruim 400 leden telt, wordt tegenwoordig in Indië erkend als de officieele vertegenwoordiging van de daar werkende artsen, zoowel door de Regeering als door het Departement van Volksgezondheid, door de cultuurlichamen,

levensverzekeringmaatschappijen, en zoo voort. Het vaststellen der loonen van de medische ambtenaren, het oprichten van eereraden, het regelen van het specialisme, werden of worden in overleg met den Bond vastgesteld. Cultuurlichamen vragen het Hoofdbestuur herhaaldelijk om advies. Het vorige jaar werden door de levensverzekeringmaatschappijen met dit Hoofdbestuur de tarieven voor keuringen bepaald.

Naast den Bond bestaat de Vereeniging tot bevordering der Geneeskundige Wetenschap, die uitsluitend de wetenschappelijke belangen behartigt en wier werkzaamheid zich in hoofdzaak beperkt tot het uitgeven van het *Geneeskundig Tijdschrift voor Ned.-Indië*. Er bestaat een volkomen harmonische samenwerking tusschen deze beide lichamen, en hoewel vroeger herhaaldelijk is getracht, tot een fusie tusschen beide te geraken, is dit steeds mislukt. Algemeen is nu het oordeel, dat deze scheiding voor Indië het beste is, en men is daarmee in het algemeen tevreden.

Over de bezwaren, die m.i. bestaan om eenzelfde overeenkomst, als de Maatschappij nu zal sluiten met den Bond, ook tot stand te brengen met de Indische Vereeniging is heel wat te zeggen, doch daartoe zal de Algemeene Vergadering zeker gelegenheid bieden.

Ik kan collega PERSENAIRE de verzekering geven, dat de leden van de Commissie voor Indische aangelegenheden, vooral ook na hun bespreking met den Voorzitter van den Bond van Geneesheeren, zich een juist oordeel hebben kunnen vormen over de beteekenis van dezen Bond voor het medisch leven in Ned.-Indië, en dat zij ten volle overtuigd zijn van het belang voor de artsen in Nederland en Indië, om tot een hechte samenwerking te geraken tusschen de Maatschappij in Nederland en den Bond in Indië. Zij heeft dan ook het aannemen van de door haar voorgestelde veranderingen, die dit beoogen, warm aanbevolen aan het Hoofdbestuur van de Maatschappij. Wanneer collega PERSENAIRE de voordeelen gekend had, die nu reeds verschillende geneeskundigen hier in Holland hebben gehad door de betere samenwerking tusschen beide lichamen, dan had hij waarschijnlijk een ander oordeel gehad over den Bond.

Daarom behoeft collega PERSENAIRE niet bevreesd te zijn voor de standing van de Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, wanneer zij, met de „Vakvereeniging”, den Bond van Geneesheeren een verhouding aangaat, welke hij als een *mésalliance* beschouwt. Vooral daar voor mij één ding zeker is, dat het vakvereinigingskarakter van den Bond zeker minder uitgesproken is dan dat van Maatschappij, waarmede ik echter niet wil zeggen, dat het opkomen voor de belangen van zijn leden „geen standing” is.

C. KROON,

Aerdenhout, 8 Mei 1939

vertegenwoordiger van den Bond voor Geneesheeren in Nederlandsch Oost-Indië.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

PARIJS. — **Internationale neo-hippocratische vereeniging.**
 In Juli 1937 en in November 1938 hebben, respectievelijk te Parijs en te Marseille, internationale congressen over „Neo-Hippocratism” plaats gehad. Reeds op het eerste congres werd besloten, een internationale neo-Hippocratische vereeniging op te richten. Dit is nu geschied. De voorzitter is prof. LAIGNEL-LAVASTINE te Parijs, de secretaris prof. P. DELORE te Lyon. Het doel der beweging is: synthese van de groote overleveringen der klinische geneeskunde met de behoeften en de ontdekkingen der hedendaagsche biologische, technische en sociale geneeskunde. Men hoopt, dat zich ook in andere landen vereenigingen in deze richting zullen